

Otkrivenje Isusa Krista - broj devet

Izaijin završni proročki prikaz: Objavljenje Krista i proročka uloga 144.000

Jeff Pippenger

2023-11-01

Knjiga Izaije, a osobito Izaijin završni proročki prikaz koji se nalazi u četrdesetom do šezdeset i šestom poglavlju, izlaganje je koje naglašava nekolicinu važnih proročkih istina izravno povezanih s Otkrivenjem Isusa Krista, koje se sada razotkriva dok se približavamo završetku ljudskog vremena kušnje. Jedna od tih istina jest objava Alfe i Omega. Nijedna druga knjiga u Bibliji ne približava se Izaijinu svjedočanstvu o sastavnici Božjega karaktera koja prikazuje svršetak neke stvari s početkom neke stvari.

Tko je to učinio i izvršio, dozivajući naraštaje od početka? Ja, Gospodin, prvi, i s posljednjima; ja sam on. Izaija 41,4.

Upravo u Izaiji Bog određuje što je to što dokazuje da je Bog Bog.

Ovako govori Gospodin, Kralj Izraelov, i njegov Otkupitelj, Gospod nad vojskama: Ja sam prvi i ja sam posljednji; i osim mene nema Boga. I tko će, kao ja, zazvati, i objaviti to, i izložiti mi po redu, otkako sam postavio drevni narod? A ono što dolazi i što će doći, neka im objave. Ne bojte se i ne plašite se: nisam li ti od onoga vremena kazao i objavio? Vi ste, naime, moji svjedoci. Ima li Boga osim mene? Da, nema Boga; ne znam ni za jednoga. Izaija 44:6–8.

Izaijin završni proročki prikaz naglašava savršeno i konačno ispunjenje dolaska Tješitelja kojega je Isus obećao.

Poslušajte me, vi koji težite za pravednošću, vi koji tražite Gospodina: pogledajte stijenu iz koje ste isklesani i udubinu jame iz koje ste iskopani. Pogledajte na Abrahama, oca svojega, i na Saru koja vas je rodila: jer njega sam pozvao kad bijaše sam, i blagoslovio ga, i umnožio ga. Jer će Gospodin utješiti Sion: utješit će sva njezina opustošena mjesta; i učinit će njezinu pustinju poput Edena, i njezinu stepu poput vrta Gospodnjega; radost i veselje nalazit će se u njoj, zahvaljivanje i glas pjesme. Izaija 51,1–3.

Utješitelj je stigao u srpnju 2023. Druga istina naglašena u Izaijinu izlaganju jest skrivena, trostupanjska povijest sedam gromova, koja je ustroj „emeth“, hebrejske riječi sastavljene od prvoga, trinaestoga i posljednjega slova hebrejskoga alfabeta.

Glas vreve iz grada, glas iz hrama, glas Gospodnji koji vraća odmazdu svojim neprijateljima. Izaija 66,6.

Još jedna važna istina iznesena u Izaiji jest uloga islama kao sredstva Božje izvršne osude najprije nad Sjedinjenim Američkim Državama, a potom nad svijetom zbog uvođenja svetkovanja nedjelje na temelju prisile.

S mjerom, kad proklja, raspravljaš ćeš s njime; on zaustavlja svoj silni vjetar u dan istočnoga vjetra. Izaija 27,8.

Sve bi se te istine mogle svrstati kao sastavni dijelovi poruke Ponoćnoga poklika, koji je prikaz poruke Otkrivenja Isusa Krista u prispodobi o deset djevica, što ju je Otac dao Isusu, koji ju je dao Gabrijelu, koji ju je dao Ivanu, koji ju je zapisao i poslao crkvama. Služili smo se Izaijinim posljednjim narativom kako bismo poduprli niz proročkih događaja koji započinje u jedanaestom poglavlju Otkrivenja, a sada smo stigli do dvanaestoga poglavlja, gdje nalazimo da je žena obučena u sunce prikazana simbolikom koju Izaija tako čvrsto podupire, naime: da Krist kraj neke stvari prikazuje početkom neke stvari.

I ukaza se veliko znamenje na nebu: žena odjevena suncem, a mjesec joj pod nogama, i na glavi joj kruna od dvanaest zvijezda. I ona, trudna, vikaše u porođajnim bolovima i mučala se da rodi. I ukaza se drugo znamenje na nebu; i gle, velik zmaj ognjenocrven, sa sedam glava i deset rogova, i na glavama njegovim sedam kruna. I rep njegov povuče trećinu zvijezda nebeskih te ih baci na zemlju; i zmaj stade pred ženu koja bijaše na porodu, da proždre njezino dijete čim ga rodi. I ona rodi muško dijete, koje će vladati svim narodima palicom željeznom; i dijete njezino bi uzeto k Bogu i prijestolju njegovu. Otkrivenje 12:1–5.

Žena iz dvanaestog poglavlja Otkrivenja simbol je Božjega izabranog naroda kroz povijest. Dvanaest plemena drevnoga doslovnog Izraela predstavljaju početak Božjega izabranog zavjetnog naroda. Dvanaest plemena predodražavaju završetak drevnoga doslovnog Izraela, kada je Krist izabrao dvanaestoricu učenika. Tih dvanaest učenika na završetku drevnoga doslovnog Izraela bili su također dvanaest apostola na početku suvremenoga duhovnog Izraela. Dva svjedoka početka i jedan svjedok završetka sjedinjuju se kako bi uspostavili tri svjedoka koji poistovjećuju sto četrdeset i četiri tisuće kao završetak suvremenoga duhovnog Izraela.

Sto četrdeset i četiri tisuće također su stijeg koji su njihova braća izbacila. Oni su stijeg koji bijaše dolina mrtvih suhih kostiju što leže na ulici velikoga grada Sodome i Egipta, koje pobi zvijer što uzađe iz bezdana. Oni su stijeg koji su kamenje krune što ga žena nosi na svojoj glavi.

I Jahve, Bog njihov, spasit će ih u onaj dan kao stado svojega naroda; jer će oni biti kao kamenje na kruni, uzdignuto kao stijeg nad njegovom zemljom. Zaharija 9,16.

Barjak, koji su sto četrdeset i četiri tisuće, kamenje je, kao što je i Krist.

I svi su pili isto duhovno piće, jer su pili iz one duhovne Stijene koja ih je slijedila; a ta Stijena bijaše Krist. 1. Korinćanima 10,4.

Krist predodražava sto četrdeset i četiri tisuće, a Petar se slaže s Pavlom da je Krist „živi kamen” koji je bio odbačen, a Petar je također ustvrdio da su i Božji ljudi „živo kamenje”.

Pristupajući njemu, živomu kamenu, kojega ljudi, istina, odbaciše, ali koji je od Boga izabran i dragocjen, i sami se kao živo kamenje ugrađujete u duhovnu kuću, u sveto svećenstvo, da prinosite duhovne žrtve ugodne Bogu po Isusu Kristu. 1. Petrova 2,4.5.

Sto četrdeset i četiri tisuće nisu samo kamenje u ženinoj kruni; oni su sama kruna.

Poradi Siona neću šutjeti, i poradi Jeruzalema neću mirovati, dok pravda njegova ne zasja kao svjetlost, i spasenje njegovo kao goruća svjetiljka. I narodi će vidjeti tvoju pravdu, i svi kraljevi tvoju slavu; i zvat ćeš se novim imenom, koje će usta Gospodnja nadjenuti. I bit ćeš kruna slave u ruci Gospodnjoj, i kraljevski dijamant u ruci Boga svojega. Izaija 62:1–3.

Krist predožnajuće sto četrdeset i četiri tisuće. On je Stijena, a oni su „kamenje”. Oni su „kruna slave u ruci Gospodnjoj”, a Krist je kruna slave.

U onaj dan Jahve nad vojskama bit će kruna slave i vijenac ljepote ostatku svoga naroda, i duh pravde onomu koji sjedi na sudu, i snaga onima koji boju vraćaju do vrata. Izaija 28,5.6.

Kada se broj dvanaest razmatra u kontekstu početka i završetka, žena predstavlja izabrani saveznički narod drevnoga Izraela od gore Sinaja pa sve do povijesti sto četrdeset i četiri tisuće. Oni su bili predočeni Kristom, a Njegovo je rođenje predočilo uskrsnuće mrtvih suhih kostiju s ulice na kojoj su bili ubijeni 18. srpnja 2020. Dvostupanjski proces koji Ezekiel trideset sedam tako sažeto prepoznaje, a koji ta dva proroka vraća u život, „prvi se put spominje“ u stvaranju Adama.

Adam je bio stvoren u dva koraka. Najprije je bio oblikovan, a zatim je Krist udahnuo dah života u njega, baš kao što je dah iz četiri vjetrova u Ezekielu oživio suhe kosti. Adam je bio stvoren kao potpuno zreo čovjek, ali njegovo je stvaranje ipak bilo njegovo rođenje. Sto četrdeset i četiri tisuće rađaju se nakon tri i pol simbolična dana ležanja mrtvi na ulici koja prolazi kroz dolinu smrti. Sto četrdeset i četiri tisuće rađa žena koja je rodila „muško dijete, koje će vladati željeznom šipkom“. Kao simbol crkve kroz povijest, žena iz Otkrivenja dvanaest predstavlja istu simboliku kao „gora“ iz Daniela dva.

„Otkrivenje je zapečaćena knjiga, ali je također i otvorena knjiga. Ono bilježi čudesne događaje koji se imaju zbiti u posljednjim danima povijesti ove zemlje. Učenja ove knjige određena su, a ne mistična i nerazumljiva. U njoj se izlaže ista linija proročanstva kao i u Danielu. Neka je proročanstva Bog ponovio, pokazujući time da im se mora pridati važnost. Gospodin ne ponavlja ono što nije od velike važnosti.” Manuscript Releases, svezak 9, 8.

Ista ista proročka linija koja se nalazi u Danielu nastavlja se u Otkrivenju. Danielov kamen, koji je bez ruku odvaljen od gore, jest Petrovo „živo kamenje“, koje se „ugrađuje u duhovnu kuću, sveto svećenstvo“, a Danielov kamen također predstavlja sto četrdeset i četiri tisuće. Gora je Božja crkva kroz povijest.

A u dane ovih kraljeva Bog nebeski podignut će kraljevstvo koje nikada neće biti razoreno; i to kraljevstvo neće biti prepušteno drugomu narodu, nego će razbiti i uništiti sva ta kraljevstva, a samo će stajati do vijeka. Budući da si vidio kako se kamen odvalio od gore bez ruku i da je razbio željezo, mjed, glinu, srebro i zlato, veliki je Bog obznanio kralju što će se dogoditi poslije ovoga; i san je istinit, a njegovo tumačenje pouzdano. Daniel 2:44, 45.

Poruka Ponoćnog vapaja sto četrdeset i četiri tisuće također je prikazana kao kasna kiša, i upravo u vrijeme kasne kiše Bog „uspostavlja” kraljevstvo predstavljeno Danielovim kamenom.

„Kasna kiša dolazi na one koji su čisti — tada će je svi primiti kao i prije.”

„Kad četvorica anđela puste, Krist će uspostaviti svoje kraljevstvo. Nitko ne prima kasnu kišu osim onih koji čine sve što mogu. Krist bi nam pomogao. Svi mogu biti pobjednici milošću Božjom, po krvi Isusovoj. Cijelo je nebo zainteresirano za to djelo. Anđeli su zainteresirani.” Spalding and Magan, 3.

Četiri vjetra islama puštena su na slobodu pri nedjeljnom zakonu, a tada Krist uspostavlja svoje kraljevstvo. To se zbiva u danima duhovnih kraljevstava iz drugoga poglavlja Daniela. Posljednja četiri duhovna kraljevstva u Nabukodonozorovu snu bila su predložena prvim četirima doslovnim kraljevstvima. Doslovni Babilon, Medo-Perzija, Grčka i Rim predstavljaju duhovni Babilon, Medo-Perziju, Grčku i Rim.

Duhovni Babilon jest zlatna glava koja je 1798. zadobila smrtonosnu ranu, kako je predloženo time što je Nabukodonozor bio privremeno uklonjen s vlasti za „sedam vremena”. Kada trostruki savez zmaja, zvijeri i lažnog proroka oblikuje osmo kraljevstvo, koje je od sedmorice, ono će biti sastavljeno od svih duhovnih kraljevstava, prikazanih u Nabukodonozorovu kipu iz drugog poglavlja. Papinstvo mrtvo i papinstvo uskrsnulo duhovna su zlatna glava na početku i na svršetku četiriju duhovnih kraljevstava toga kipa. Sjedinjene Američke Države, kao drugo od četiriju kraljevstava, predstavljene su kao duhovna Medo-Perzija. Ujedinjeni narodi, kao treće od četiriju kraljevstava, predstavljeni su kao duhovna Grčka, i zajedno svi oni tvore trostruki savez zmaja, zvijeri i lažnog proroka kako bi uspostavili osmo kraljevstvo, koje je od sedmorice. Papinstvo je antikrist i nastoji krivotvoriti Krista. U tom pogledu, od posljednja četiri duhovna kraljevstva, papinstvo je prvo i posljednje.

Kamen odvaljen s gore postaje kraljevstvo koje ispunja svu zemlju, i postavlja se kao stijeg „u dane tih kraljeva”, jer su sva duhovna kraljevstva kipa djelatno predstavljena „u posljednjim danima”. Podizanje stijega, što je uspostavljanje Kristova kraljevstva, zbiva se kada se oslobode četiri vjetra islama i kada se izlije kasna kiša bez mjere u vrijeme nedjeljnog zakona.

Kamen odvaljen s gore razbit će u komade sva duhovna kraljevstva zemlje, predstavljena „željezom, mjedom, glinom, srebrom i zlatom”. Stotinu četrdeset i četiri tisuće predstavljaju Krista, koji je u Otkrivenju dvanaest „muško dijete”, čije je rođenje predložilo rođenje stotinu četrdeset i četiri tisuće. „Muško dijete” treba „vladati svim narodima palicom željeznom”. Tom će palicom razbiti narode.

Objavit ću odredbu: Gospodin mi je rekao: Ti si Sin moj; danas te rodih. Iđi od mene, i dat ću ti pogane u baštinu, i krajeve zemaljske u posjed tvoj. Razbit ćeš ih gvozdenom palicom; satrt ćeš ih kao lončarsku posudu. Psalam 2:7–9.

Sin Božji bio je rođen od Oca. Mnogi uzimaju tu istinu i izvrću je na vlastitu propast. „Rođen” znači roditi, ali znamo da nikada nije bilo vremena kada Krist nije postojao.

„A Duh izrijeком govori da će u posljednja vremena neki otpasti od vjere, pristajući uz zavodljive duhove i nauke đavolske; licemjerno govoreći laži, sa spaljenom vlastitom savješću.” Prije posljednjih razvoja djela otpada nastat će pomutnja u vjeri. Neće biti jasnih i određenih predodžbi o otajstvu Božjem. Jedna će se istina za drugom kvariti. „I bez dvojbe, veliko je otajstvo pobožnosti: Bog se očitovao u tijelu, opravdao se u Duhu, bio viđen od

anđela, propovijedan među poganima, vjerovan u svijetu, uznesen u slavu.” Mnogi niječu Kristovo preegzistiranje i stoga niječu njegovo božanstvo; ne prihvaćaju ga kao osobnog Spasitelja. To je potpuno nijekanje Krista. On je bio jedinorođeni Sin Božji, koji je od početka bio jedno s Ocem. Po njemu su svjetovi stvoreni.” Signs of the Times, 28. svibnja 1894.

Kada se Krista identificira kao „rođenoga“ od Oca, time se označuje istina povezana s Kristom, istina koja biva uništena ako se na silu uklopi u obrazac ljudskoga roditeljstva. Ne možemo prosuđivati Boga iz svoje ljudske perspektive. Boga možemo prosuđivati jedino onako kako nam On sam predodžuje svoju prosudbu o sebi.

Neka bezbožnik ostavi svoj put, i nepravednik svoje misli; i neka se vrati Gospodu, i smilovat će mu se; i Bogu našem, jer će obilno oprostiti. Jer misli moje nisu vaše misli, niti su vaši putovi moji putovi, govori Gospod. Jer kako su nebesa viša od zemlje, tako su putovi moji viši od vaših putova, i misli moje od vaših misli. Izaija 55,7–9.

Izvrstati riječ „rođen“ kako bi se ustvrdilo da je bilo vrijeme kada je Otac rodio Krista znači priklanjati se „zavodljivim duhovima i naukama đavolskim”. Za svrhu našega sadašnjeg proučavanja, jednostavno utvrđujem da je žena iz dvanaestoga poglavlja Otkrivenja trebala roditi „muško dijete” koje će vladati narodima željeznom palicom. Sto četrdeset i četiri tisuće također će vladati narodima željeznom palicom.

Crkva u Tijatiri vraća se kada se smrtonosna rana papinstva izliječi pri nedjeljnom zakonu. U toj povijesti obećanje dano Božjem narodu jest da će oni koji pobijede vladati „narodima” „željeznom palicom”.

I onomu koji pobjeđuje i čuva moja djela do svršetka dat ću vlast nad narodima. I upravljat će njima palicom željeznom; kao posude lončarske razbit će se u komade; kao što i ja primih od Oca svojega. Otkrivenje 2,26.27.

Božji narod koji se nalazi u završnoj manifestaciji crkve u Tijatiri jest sto četrdeset i četiri tisuće. Žena je na početku rodila Krista, a na kraju rađa sto četrdeset i četiri tisuće, koji slijede Jaganjca.

I pjevali su kao novu pjesmu pred prijestoljem, i pred četiri bića, i starješinama; i nitko nije mogao naučiti tu pjesmu osim onih sto četrdeset i četiri tisuće, koji su bili otkupljeni sa zemlje. To su oni koji se nisu okaljali sa ženama; jer su djevice. To su oni koji slijede Jaganjca kamo god on ide. Oni su otkupljeni između ljudi kao prvine Bogu i Jaganjcu. Otkrivenje 14:3, 4.

Krist se rodio „prvi“, a sto četrdeset i četiri tisuće slijede Jaganjca, pa se oni rađaju „posljednji”. Krist je bio „uznesen k Bogu“, kao što su bila i dva svjedoka iz Otkrivenja jedanaest. Oboje njezine djece uzlaze k Ocu.

I rodila je muško dijete, koje će vladati svim narodima željeznom palicom; i dijete njezino bi uzeto k Bogu i k njegovu prijestolju. Otkrivenje 2:5.

Krist je, kao Gospod nad vojskama, također „dio Jakovljev“, a Izrael je „žezlo njegove baštine“, te je Izrael također Njegova „bojna sjekira“ i Njegovo „oružje ratno“, kojim On „razbija narode“.

Jakovljević dio nije kao oni; jer on je tvorac svega; a Izrael je žezlo njegove baštine; Jehova nad vojskama ime mu je. Ti si moj bojni čekić i oružje ratno; jer tobom ću razbiti narode i tobom ću uništiti kraljevstva. Jeremija 51,19.20.

Krist i sto četrdeset i četiri tisuće vladaju narodima i razbijaju ih u komade željeznom palicom. Krist je „dio Jakovljević“, ali to su također i njegovi ljudi.

Jer je dio Gospodnji narod njegov; Jakov je dio baštine njegove. Ponovljeni zakon 32,9.

Kamen odvaljen od gore, koji predstavlja Božju crkvu, konačna je manifestacija Njegove crkve koja ispunja zemlju Njegovom slavom, i oni se rabe kao Božja bojna sjekira da udare stopala kipa i pretvore ta kraljevstva u „pljevu ljetnih gumna“. Ta kraljevstva raznosi vjetar.

Tada se željezo, glina, mjed, srebro i zlato zajedno satriješe i postadoše kao pljeva na ljetnim gumnima; i vjetar ih odnese te im se ne nađe mjesta; a kamen koji udari kip postade velika gora i ispuni svu zemlju. Daniel 2,35.

Bilo je nužno smjestiti simboliku žene u kontekst zastave koja se podiže prema nebu, jer Otkrivenje u dvanaestom poglavlju prepoznaje početak rata između Krista i Sotone koji je započeo na nebu, i čineći to, prepoznaje rat na nebu koji označuje završetak velike borbe između Krista i Sotone. Dvanaesto i trinaesto poglavlje Otkrivenja prikazuju završni rat velike borbe, i to čine prikazujući Sotonine predstavnike i sto četrdeset i četiri tisuće kako se bore na nebesima.

U sljedećem ćemo članku nastaviti razmatrati rat na nebu u „posljednjim danima“, koji je bio predodređen ratom na nebu što je započeo na početku.

I vidjeh drugu Zvijer gdje izlazi iz zemlje; imala je dva roga kao janje, a govorila je kao zmaj. I vrši svu vlast prve Zvijeri pred njom te navodi zemlju i one koji na njoj prebivaju da se klanjaju prvoj Zvijeri, kojoj bijaše izliječena smrtna rana. I čini velika znamenja, tako da i oganj spušta s neba na zemlju pred ljudima. I zavodi one koji prebivaju na zemlji znamenjima koja joj je dano činiti pred Zvijeri, govoreći onima koji prebivaju na zemlji da načine lik Zvijeri koja bijaše ranjena mačem, a ipak je oživjela. I dano joj je da udahne duh liku Zvijeri, da lik Zvijeri i progovori te učini da budu pobijeni svi koji se ne budu klanjali liku Zvijeri. I čini da svi, mali i veliki, bogati i siromašni, slobodni i robovi, prime žig na svoju desnu ruku ili na svoja čela, te da nitko ne može ni kupovati ni prodavati osim onoga koji ima žig, ili ime Zvijeri, ili broj njezina imena. Ovdje je mudrost. Tko ima razum, neka izračuna broj Zvijeri, jer to je broj čovjeka; i broj je njezin šest stotina šezdeset i šest. Otkrivenje 13,11–18.